

Fővárosi Munkaügyi Bíróság
1027 Budapest, Gyorskocsi u. 52.
32. M.2058/2006/12.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság a Független Rendőr Szakszervezet KKI Jogsegélyszolgálatára, Dr. Oláh Tamás jogász (1133 Budapest, Visegrádi u. 116.) által képviselt *E. S-né felperesnek, a BM Központi Gazdasági főigazgatóság* (1143 Budapest, Mogyoródi út 43.) *alperes ellen közalkalmazotti jogviszony jogellenes megszüntetésének a megállapítása és jogkövetkezmények alkalmazása* iránt indított perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A bíróság megállapítja, hogy az alperes a felperes közalkalmazotti jogviszonyát jogellenesen szüntette meg. A felperes közalkalmazotti jogviszonya a jogellenességet megállapító határozat jogerőre emelkedésének a napján szűnik meg.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek

- elmaradt munkabér címén 1.000.339,- (azaz Egymillió-hatezer-háromszázharminckilenc) forintot és ezen összeg után 2006. szeptember 7. napjától a kifizetés napjáig járó évi 6 %-os kamatot,
- felmentési időre járó átlagkereset címén 840.466,- (azaz Nyolcszáznegyvenezer-négyszázhatvanhat) forintot,
- végkielégítés címén 1.147.288,- (azaz Egymillió-száznegyvenhétézer-kétszáznyolcvannyolc) forintot,
- átalánykár címén 840.466,- (azaz Nyolcszáznegyvenezer-négyszázhatvanhat) forintot,
- 13-ik illetmény címén 119.100,- (azaz Száztizenkilencezer-száz) forintot.

Egyebekben a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi továbbá, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes jogi képviselőjének 80.000,- (azaz Nyolcvanezer) forint perköltséget.

A le nem rótt eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, melyet a Fővárosi Bírósághoz címezve a Fővárosi Munkaügyi Bíróságon lehet három példányban előterjeszteni.

Tájékoztatja a bíróság a feleket, hogy amennyiben a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére vonatkozik, vagy csak az ítélet indokolása ellen irányul, tárgyalás tartását kérhetik, illetve a fellebbezési határidő lejárta előtt előterjesztett közös kérelmük alapján a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálása kérhető.

I n d o k o l á s :

A bíróság a felperes keresete, az alperes ellenkérelme, a felek előadása és a becsatolt iratok alapján az alábbi tényállást állapította meg:

A felperes 1983. június 1. napjától 1999. szeptember 30-ig – a gyermekintézmények bezárásáig – az alperes S. úti Bölcsőde állományában gondozónői munkakört töltött be.

1989. szeptember 4. napjától első gyermekével szülési, majd fizetés nélküli szabadságon volt. 1988. október 21-én iker gyerekeket szült, akiknek folyamatos betegsége miatt 2002. október 22. napjáig fizetés nélküli szabadságot vett igénybe.

1999. október 1. napjától a felperes az alperes Üdülési és Szociális Osztály állományába került létszámfelettiként, gondozói munkakörben, mivel a gyermekintézmények bezártak.

2002. október 21. napján a felperes méltányosságból igénybe vett fizetés nélküli szabadsága lejárt, ezért munkavégzés céljából megjelent az alperesnél, ahol figyelemmel arra, hogy a bölcsőde megszűnt, az alperes végzettségének megfelelő két nyugdíjasokat ellátó intézményben gondozónői státusz közül biztosított választási lehetőséget.

A felperes a felajánlott munkakörök közül a N. úti Nyugdíjas Napközi Otthonban lévő helyettesítő munkakört választotta.

Mielőtt a határozott időre szóló kinevezés módosítását a felperes, mint gondozó aláírta volna Sz. T. titkárné tartós távollétének idejére, helyettesítésére, megbeszéléseket folytatott a munkáltatóval Sz. J. személyében, aki biztosította a felperest arról, hogy amint lehetőség nyílik rá, a határozott idejű jogviszonyát határozatlan idejű jogviszonya visszamódosítják.

A felperes kinevezés módosítása 2002. október 22. napján lépett hatályba és e naptól kezdődően Sz. T. tartós távolléte idejére szólt.

A munkáltató ezt követően 2003. szeptember 25. napjával egy újabb kinevezés módosítást fogadtatott el a felperessel, mely értelmében gondozó munkakörből gondozó munkakörbe helyezte át, a munkavégzés helyének változatlanul hagyása mellett. E kinevezés módosítás is Sz-né Sz. T. tartós távolléte idejére szólt, de meghatározta a legtávolabbi időpontot, azaz a 2006. január 5. napját.

A munkáltató e legutóbbi kinevezés módosítást is módosította 2005. december 16. napján kelt kinevezés módosítással azzal, hogy a határozott idejű közalkalmazotti jogviszony ugyan Sz-né Sz. T. helyettesítésére hivatkozással kerül meghosszabbításra, de a legtávolabbi időpont most már 2006. április 30. napja.

A munkáltató 2006. március 20. napján kibocsátott 'Közalkalmazotti jogviszony megszűnése, megszüntetése' jognyilatkozattal a felperes közalkalmazotti jogviszonyát a Kjt. 27. § (2) bekezdése alapján azonnali hatállyal 2006. március 31. napjával megszüntette és rendelkezett, hogy a hátralévő időre – egy hónap – a felperesnek az átlagkeresete kifizetésre kerüljön.

A felperes a munkáltatói intézkedés nem fogadta el.

Keresetet terjesztett elő a munkaügyi bíróságon, melyben elsődlegesen annak megállapítását kérte, hogy a felperes közalkalmazotti jogviszonya határozatlan idejű, hogy a felperes közalkalmazotti jogviszonyát a munkáltató jogellenesen szüntette meg. Kérte annak megállapítását, hogy a felperes közalkalmazotti jogviszonya az alperesnél a jogellenességet megállapító határozat jogerőre emelkedésének a napján szűnik meg. A jogerőre emelkedés napjáig kérte az elmaradt illetményét és a középarányos időtől a kifizetés napjáig járó törvényes kamatokat.

Álláspontja szerint, mivel az alperes a felperes közalkalmazotti jogviszonyát 2006. március 31-i hatállyal szüntette meg, köteles a Kjt. 33. § (1) és (2) bekezdés f) pontja alapján felmentési időre járó átlagkereset címén 6 havi átlagkeresetnek megfelelő összeget felperesnek megfizetni. A Kjt. 37. § (6) bekezdés g) pontja alapján pedig nyolc havi átlagkeresetnek megfelelő végkielégítést is. Az eljárás folyamán kiterjesztette, illetve módosította keresetét és kérte – a felmentési időre járó átlagkereset, végkielégítésen kívül – alperest kötelezni a jogellenességet megállapító határozat jogerőre emelkedésének a napjáig elmaradt munkabér és törvényes kamatai, 13-ik illetmény és törvényes kamatai, a Kjt. 34. § (4) bekezdése alapján 8 havi átlagkeresetnek megfelelő átalánykár, valamint étkezési hozzájárulás megfizetésére kötelezni az alperest. Minden jogcím esetén kérte a törvényes kamatok megítélését is, perköltség fenntartása mellett.

Az elsődleges kereseti kérelemhez fűzte azon álláspontját, miszerint az alperes jogellenesen, egyben indokolatlanul módosította a felperes közalkalmazotti jogviszonyát határozott idejűre, hiszen a felperes munkaköre, feladatai változatlanok maradtak és jogellenesen módosította a határozott időre szóló kinevezéseit is.

Hivatkozott arra, hogy főszabály a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvényben az, hogy a közalkalmazotti jogviszony határozatlan időre jön létre és csak kivételesen – meghatározott feladat ellátására vagy helyettesítés céljából – lehet határozott idejű közalkalmazotti jogviszonyt létrehozni. Álláspontja szerint a létrehozás kizárja a kinevezés módosítást, hiszen a módosítás előzményt, azaz egy már meglévő közalkalmazotti jogviszony létezését jelenti.

Utalt a Kjt. 21. § (2) bekezdés utolsó fordulatára, mely kizárólag egy eset – ha a közalkalmazott a prémiumévek programba történő részvételhez hozzájárul – megléte esetén ad arra lehetőséget, hogy a határozatlan idejű közalkalmazotti jogviszonyt határozott idejűvé alakítsák át a felek. Álláspontja szerint, mivel a felperes a prémiumévek programban történő részvételhez nem járult hozzá – mert e kérdés fel sem vetődött – a munkáltató kinevezés módosításai jogellenesek.

Kifejtette, hogy a munkáltató akkor járt volna el jogszerűen, ha a felperes közalkalmazotti jogviszonyát határozatlan idejűnek megtartja akár a helyettesítés

idejére is, és amikor a helyettesített személy munkavégzésre megjelenik, a felperes határozatlan idejű közalkalmazotti jogviszonyára vonatkozó felmentés szabályait alkalmazza.

Másodlagos kereseti kérelmét abban az esetben tartotta fenn, ha a bíróság az elsődleges keresetét nem fogadná el.

Másodlagos keresetének fenntartása esetére előadta, hogy amennyiben a bíróság jogszerűnek tartaná a határozott időre módosított kinevezését, abban az esetben formailag kellene vizsgálja a kinevezést. Előadta, hogy a formai szempontokat szem előtt tartva is megállapítható a jogellenesség, mert nem egységesek a módosítások. A jogviszony tartamának eltérő meghatározásai közül kizárólag a Sz. T. tartós távolléte idejére szóló rendelkezés változatlan. Utalt az Mt. 79. § (2) bekezdésében foglaltakra, miszerint a határozott idejű munkaviszony időtartamát naptárilag *vagy* más alkalmas módon kell meghatározni. Ha a felek a munkaviszony időtartamát nem naptárilag határozzák meg, a munkáltató köteles tájékoztatni a munkavállalót a munkaviszony várható időtartamáról.

Hivatkozott arra, hogy a munkáltató a kinevezés módosításaiban a „más alkalmas módon” történő időtartam meghatározást és a „naptárilag” időtartam meghatározást is használta, holott a törvény a vagylagosságot írja elő. Álláspontja szerint, mivel a munkáltató megsértette az Mt. 79. § (2) bekezdésében és a Kjt. 21. § (2) bekezdésében foglaltakat, kinevezései érvénytelenek.

Hivatkozott arra, hogy amennyiben a felperes határozott időre szóló kinevezés módosítása jogszerűen jött volna létre és azt az alperes meg kívánta volna szüntetni, akkor azt a Kjt. 27. § (2) bekezdése értelmében jogszerűen akkor tehetné volna meg, ha a felperesnek kifizetett volna egy évre járó átlagkeresetet. Ezen álláspontját arra alapította, hogy Sz-né Sz. T. gyermekének megszületése 2006. márciusára volt várható, így a gyermek ápolásának, nevelésének szükségességére tekintettel alappal volt feltételezhető, hogy távollétének ideje további egy évet meghaladna.

Álláspontja szerint, mivel az alperes a határozott időre vonatkozó kinevezés módosítások időtartamát nem egységesen határozta meg, azaz meghatározott személy távollétére és naptárilag is meghatározta, szabályellenesen járt el, ezért intézkedése jogellenes.

Álláspontja szerint amennyiben a határozott idejű jogviszonyt helyettesítés céljából hozzák létre a felek, a jogviszony tartamát nem lehet rövidebb időszakra megjelölni, mint a helyettesítés miatti távollét tartama, mert ekkor a jogalkotó által kivételesnek tekintett határozott idejű közalkalmazotti jogviszony meg nem engedett időbeni korlátozásnak lenne kitéve. Ezért álláspontja szerint érvénytelen, semmis a kinevezés azon része, amely szerint E. S-né határozott idejű jogviszonya 2006. január 5. napjáig tart, illetve a meghosszabbított változatban 2006. április 30. napjáig.

Kifejtette, azzal, hogy a munkáltató több alkalommal módosította a határozott időre szóló kinevezést, intézkedése a rendeltetésszerű joggyakorlás szabályát sértette meg.

Mivel álláspontja szerint e változatban is jogellenes a munkáltatói intézkedés, másodlagos keresete elfogadása esetén a Kjt. 27. § (2) bekezdése alapján egy évi átlagkereset megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Alperes a felperes keresetének az elutasítását kérte.

Álláspontja szerint a BM Központi Gazdasági Főigazgatóság alperes munkáltató felperes közalkalmazotti jogviszonyát a Kjt. 27. § (2) bekezdése alapján jogszerűen szüntette meg 2006. március 31-én felperes részére egy havi átlagkeresetet kifizetve.

Hivatkozott arra, hogy 2002. október 22-én a felperes kérelmére létesített határozott időre szóló közalkalmazotti jogviszonyt Sz. T. tartós távolléte idejére, amely határozott idejű megjelölés alperes álláspontja szerint megfelel az Mt. 79. § (2) bekezdésében foglaltaknak, valamint a Kjt. 21. § (2) bekezdésében foglaltaknak, ezért felperes határozott időre szóló kinevezése érvényes megállapodásnak minősül, amelynek következtében nem jogos felperes elsődleges igényként megjelölt 8 havi felmentési időre járó illetmény, valamint végkielégítésre irányuló keresete.

Álláspontja szerint a másodlagos igényként kért egy évi átlagkeresetre vonatkozó igény is megalapozatlan. Ellenkérelmében hivatkozott arra, hogy a felperes 2002. október 21-én, miután a beteg gyermeke gondozására igénybe vett méltányossági illetmény nélküli szabadsága lejárt és megjelent munkavégzés céljából, két gondozónői munkakört ajánlott fel a felperesnek. Az egyik határozatlan idejű, a másik határozott idejű volt.

A felperes a határozott idejű közalkalmazotti jogviszony mellett döntött. Ekkor a munkáltató kioktatási kötelezettségének eleget tett. Álláspontja szerint a felperesnek felajánlott, illetve a felperes által elfogadott Sz. T. helyettesítése nem „aktuális” helyettesítést szolgált, hanem felperes közalkalmazotti jogviszonyának lényeges tartalmát jelentette, mivel a megállapodás ebből a célból jött létre 2002. október 22-én.

Felperes kinevezésre került az általa választott státuszra, amelyet el is fogadott. Ennek következtében a határozott idejű kinevezése a Kjt. 21. § (2) bekezdése és az Mt. 82. §-a alapján közös megegyezéssel határozott idejűre módosult. Ezt a határozott idejű kinevezést szüntette meg 2006. március 30-án egy havi illetményre való jogosultság megállapításával az alperes.

Hivatkozott arra, hogy a 2002. október 22-ei kinevezés módosítással a felek közös akaratával alakult át a határozatlan idejű közalkalmazotti jogviszony határozott idejűvé, ezért alperesi álláspont szerint a felperes elsődleges keresete megalapozatlan, illetve az elsődleges keresetében kért juttatások nem illetik meg a felperest.

Hivatkozott arra, hogy a 2002. október 22-én Sz. T. még csak veszélyeztetett terhes volt és a határozott időtartamot még konkrétan meghatározni nem lehetett. A kinevezésben pontos naptári napot nem lehetett megjelölni. A felperes határozott idejű kinevezésének első módosítására akkor került sor, amikor Sz-né Sz. T. gyermeke megszületett, mert akkor vált ismertté a gyermek gondozása céljából igénybe vehető illetmény nélküli szabadság időpontja, azaz 2006. január 5-e.

2005. második felében Sz-né Sz. T. bejelentette, hogy a második gyermekével terhes. Illetmény nélküli szabadság lejártával nem áll munkába. Alperesi munkáltató 2005.

december 16-án felperesi kinevezést ismételten meghosszabbította, melynek időpontját Sz-né Sz. T. tartós távolléte idejében, de legfeljebb 2006. április 30-ban határozta meg.

Alperes a határozott idő lejártát kezdetben a helyettesített közalkalmazott távolléte idejére, majd amikor a pontos távollét ismertté vált, a törvény szerint naptárilag meghatározott módon állapította meg.

Álláspontja szerint felperes határozott idejű kinevezésekor nem lehetett annak időtartamát naptárilag pontosan meghatározni. Annak bekövetkezése független volt mind a felperes, mind az alperes akaratától. Annak pontos meghatározása csak később vált ismertté, ezért ezen kétfajta meghatározás felperes ügyében nem tekinthető jogszabályba ütközőnek és nem eredményezi kinevezésének érvénytelenségét.

A felperes határozott idejű alkalmazása helyettesítési célból történt, amely ok felperesnek a határozott idejű közalkalmazotti viszonya alatt folyamatosan fennállt.

Alperes álláspontja szerint a több alkalommal kötött határozott idejű kinevezéssel nem gyakorolta rendeltetésellenesen a jogait. Felperes jogos érdekeit nem csorbította, ezért nem sértette meg az Mt. 4. §-ban, valamint az MK. 6. számú állásfoglalásában foglaltakat.

Előadta, hogy a Belügyminisztérium vezetése 2005. évben olyan döntést kényszerült hozni a költségvetési egyensúly fenntartása érdekében, hogy az évek óta gazdaságtalanul, illetve kihasználatlanul működő intézményeket meg kell szüntetni. E döntést követően került sor többek között alperes üzemeltetésébe tartozó D. úti Nyugdíjas Napközi-otthon 2005. szeptember 30-ával és a N. úti Nyugdíjas Napközi-otthon 2006. március 31-ével történő bezárására. A nyugdíjas intézmények bezárásával alperesi munkáltatónál nem volt lehetőség felperes további foglalkoztatására, ezért közalkalmazotti jogviszonyát meg kellett szüntetni.

Tehát a felperes határozott idejű közalkalmazotti jogviszonya belügyminiszteri döntéssel elrendelt létszámleépítés miatt került megszüntetésre. A kinevezés szerinti határozott idő lejártát megelőző egy hónappal.

A munkáltató a Kjt. 27. § (2) bekezdése értelmében egy hónap átlagkeresetet a felperes részére kifizette, ezért nem jogos felperes másodlagos kereseti kérelme sem az egy évi átlagkeresetre vonatkozóan, ezért ennek az elutasítását is kérte.

A felperes keresete alapos.

A bíróság a közös megegyezéssel történő határozatlan időre létrehozott közalkalmazotti jogviszony határozott idejű közalkalmazotti jogviszonyra történő módosítását, illetve a módosítás jogszerűségét vizsgálta elévülési időn belül. Tekintettel arra, hogy módosításra 2002. október 22-én, 2003. szeptember 25-én és 2005. december 16-án került sor, a bíróság megállapította, hogy az elévülési idő

kétszer is megszakadt, tehát a bíróság a 2002. október 22-én kelt kinevezés módosítást, annak jogszerűségét vizsgálhatta elsősorban.

A 2002. október 22-én hatályban lévő közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény /továbbiakban Kjt./ 21. § (1) bekezdése értelmében a közalkalmazotti jogviszony határozatlan időre történő kinevezéssel és annak elfogadásával jön létre. A (2) bekezdése értelmében a közalkalmazotti jogviszony helyettesítés céljából vagy meghatározott munka elvégzésére, illetve feladat ellátására, határozott időre kinevezéssel is létesíthető. A Munka Törvénykönyve 79. §-ának (2) bekezdésében foglalt korlátozás alól a miniszter eltérést engedélyezhet.

Az 1992. évi XXII. törvény a Munka Törvénykönyvéről /továbbiakban Mt./ 82. § (1) bekezdése értelmében a munkáltató és a munkavállaló a munkaszerződést csak közös megegyezéssel módosíthatja.

Az Mt. 7. § (1) bekezdés értelmében a megállapodás megtámadható, ha a fél annak megkötésekor lényeges tényben vagy körülményben tévedett, feltéve, ha a tévedését a másik fél okozta vagy azt felismerte.

Az Mt. 8. § (1) bekezdése értelmében semmis az a megállapodás, amely munkaviszonyra – közalkalmazotti jogviszonyra – vonatkozó szabályba, vagy egyébként jogszabályba ütközik /.../ A semmisséget hivatalból kell figyelembe venni.

Az Mt. 9. § értelmében a semmis és a sikeresen megtámadott megállapodás érvénytelen.

A 10. § (1) bekezdése szerint az érvénytelen megállapodásból eredő jogokat és kötelezettségeket úgy kell tekinteni, mintha azok érvényesek lettek volna.

A bíróság a lefolytatott eljárás, a becsatolt iratok és a felek meghallgatása alapján megállapította, hogy a munkáltató jogellenesen módosította a felperes határozatlan időre szóló közalkalmazotti jogviszony létrehozására szóló kinevezést határozott idejű kinevezésre, még akkor is, ha a módosításhoz a felperes hozzájárult.

A Kjt. egyértelműen fogalmaz. Határozott idejű közalkalmazotti jogviszonyt helyettesítés céljából, /.../ lehet kinevezéssel létrehozni.

Jelen esetben a helyettesítés nem valósult meg. Hiszen titkárnői feladatokat látott el Sz-né Sz. T. és nem gondozói feladatokat.

A bíróság álláspontja szerint a jogalkotó szándéka e jogszabályhely meghozatalakor arra irányult, hogy bizonyos esetekben, amikor egy munkakört ellátó közalkalmazott a munkakörét huzamos ideig nem tudja ellátni rajta kívül álló okokból kifolyólag, lehetőséget kíván biztosítani a munkáltatónak arra, hogy a munkafolyamat folytatódjon, ezért megengedi, hogy e munkakört és a munkakörbe tartozó feladatokat valaki más az akadály elhárulásáig folytassa. Maga a helyettesítés is azt jelenti, hogy ugyanazokat a feladatokat egy helyettes látja el. A bíróság álláspontja szerint a helyettesítés munkakörhöz kapcsolódik és nem személyhez. Más kérdés az, hogy helyettesítés esetén meg kell jelölni azt a személyt, aki ellátja azt a feladatot, amit el kell végezni helyette a távolléte ideje alatt. De a munkakör helyettesítés esetén figyelmen kívül nem hagyható.

Az alperes sem vitatta, hogy a felperes a közalkalmazotti jogviszonya fennállta alatt gondozó munkakörben volt nyilvántartva, illetve ezt a feladatot látta el, miután a hosszú idejű távolléte után munkavégzés céljából megjelent.

A bíróság osztotta azt a felperesi előadást, miszerint az alperes akkor járt volna el jogszerűen, ha a felperes határozatlan idejű közalkalmazotti jogviszonyának változatlanul hagyása mellett látta volna el az eredeti munkakörét, melyet valóban ellátott, létszám feletti státuszban áthelyezve őt a BM KGF N. u-i Nyugdíjas Napköziotthon közalkalmazotti állományába, gondozó munkakörre, mindaddig, amíg Sz-né Sz. T. távol van.

A bíróság életszerűtlennek találta az alperes azon előadását, miszerint a kinevezés módosítás előtt a munkáltató teljes körűen kioktatta a felperest, hiszen egy 1983. június 1-től fennálló jogviszony határozott idejű jogviszonná történő módosítás következménye minden esetben a közalkalmazott jogainak csorbítását eredményezi.

A bíróság álláspontja szerint a munkáltató, amikor a munkakör változatlanul hagyása mellett csak a munkavégzés helyét módosította, nem kellett volna kezdeményezze a kinevezés módosítást a közalkalmazotti jogviszony időtartamára vonatkozóan. Azzal, hogy jogszerű intézkedésnek állította be a kinevezés módosításokat, megtévesztette a felperest és a határozott idejű közalkalmazotti jogviszony fennállta ideje alatt a felperest tévedésben tartotta. Ezért már az első kinevezés módosítás is érvénytelen. Mivel érvénytelen megállapodásból eredő jogokat és kötelezettségeket úgy kell elbírálni, mintha azok érvényesek lettek volna [Mt. 10. § (1) bekezdése], a bíróság megállapította, hogy a felperes esetében határozatlan idejű közalkalmazotti jogviszony jött létre, mely folyamatosan fennállt, s melyet a munkáltató jogellenesen szüntetett meg a Kjt. 27. § (2) bekezdése alapján.

Tekintettel arra, hogy jogellenes volt a kinevezés módosítás, valamint jogellenes volt a munkáltató közalkalmazotti jogviszony megszűnése és megszüntetése címszó alatt kiállított munkáltatói intézkedés, a bíróság a jogellenes megszüntetés jogkövetkezményeit alkalmazta az alábbiak szerint:

Megállapította, hogy a felperes közalkalmazotti jogviszonya az alperesnél a jogellenességet megállapító határozat jogerőre emelkedésének a napján szűnik meg.

A bíróság alperes által kimunkált és a felperes által elfogadott 143.411,- Ft átlagkeresettel számolt.

Figyelemmel arra, hogy a felperes 2006. július 3. napjáig ellátott volt, mert táppénzes állományban volt, valamint arra, hogy az ítélethirdetésig 91 napig napi 2500,- Ft., majd 162 napig napi 1250,- Ft álláskeresői járadékban részesült, ítélethirdetésig a felperest elmaradt illetmény címén /beszámítva az álláskeresői illetéket/ 1.006.399,- Ft illette meg a Kjt. 34. § (6) bekezdése alapján.

A felperest a Kjt. 34. § (7) bekezdése alapján, figyelemmel a Kjt. 33. § (2) bekezdés d) pontja szerint hat havi felmentési időre járó átlagkereset és a Kjt. 37. § (6) bekezdés g) pontja alapján nyolc havi végkielégítés illeti meg.

A bíróság a Kjt. 34. § (4) bekezdése alapján az eset összes körülményeinek, így különösen a jogsértés és annak súlyának mérlegelésével a nyolc havi átlagkeresetnek megfelelő összeget arányosnak találta a felperes által elszenvedett sérelemmel, ezért átalánykárként megítélte a felperes által igényelt összeget.

A felperes közalkalmazotti jogviszonyának a megszüntetése jogellenes volt, így a közalkalmazotti jogviszonya a jogellenességet megállapító határozat jogerőre emelkedésének a napján szűnik meg, ezért a felperes igénye megalapozott a 13-ik illetmény vonatkozásában.

A bíróság a felperes keresetét, mely az étkezési hozzájárulás megítélésére irányult, megalapozatlannak találta, mert ez az igény szociális juttatásnak minősül és a kifizetése a munkavégzéshez kapcsolódik. A felperes munkát nem végzett, ezért étkezési hozzájárulásra nem jogosult.

Tekintettel arra, hogy a felperes részben pernyertes lett, a bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdésére, valamint a 32/2003. (VII. 22.) IM rendeletben foglaltakra tekintettel, a felperes jogi képviselőjének költségeit mérlegelve kötelezte az alperest a rendelkező rész szerinti perköltség megfizetésére.

Tekintettel arra, hogy a bíróság a felperes elsődleges keresetét fogadta el, a másodlagos kereseti kérelem alapján megállapított jogellenesség megállapításával és a jogkövetkezmények alkalmazásával messzemenőig nem foglalkozott.

A feleket a perbeli tárgyi költségmentesség illeti meg a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet és az 1990. évi XCIII. törvény alapján, ezért a le nem rótt illetéket az állam viseli.

A fellebbezés lehetőségét a Pp. 233. §-a és a 358. §-ai biztosítják.

Budapest, 2007. március 13.

Dr. Salamon Gyöngyi sk.
a tanács elnöke
az aláírásban akadályoztatott
Hajagos Jánosné és Vass Endre
ülnökök helyett is